

De rollen omgedraaid



Met recht een krasse knar!

Als kleine jongen werd Bram Bokkers al snel door zijn vader besmet met het visvirus. Sinds enige tijd zijn de rollen omgedraaid, want Bram heeft enkele jaren geleden zijn nu tachtigjarige vader weer besmet. Een heftig virus voor een krasse knar!

Ik kan het me nog goed herinneren. In de zomermaanden, wanneer het lekker weer was en mijn vader van zijn werk kwam, aten we soms wat eerder. Na het eten maakte mijn moeder een thermoskan koffie voor mijn vader klaar. Hij pakte dan zijn vaste hengel en stoeltje om te gaan vissen aan de andere kant van de dijk. Daar lag een mooie singel waar veel werd gevestig. Ik wilde natuurlijk mee, maar was toen nog te klein, maar nieuwsgierig als ik was, wilde ik de volgende dag natuurlijk alles over zijn vangsten weten.

De vreugde was groot

Toen ik eenmaal oud genoeg was, mocht ik mee en kreeg ik mijn eerste hengel. Deze bamboehengel, waarvan de haak werd beaasd met zelfgestoken wormen, leverde mij mijn eerste visjes op. Veel geduld had ik toen nog niet en na een kwartiertje ging ik meestal spelen langs de waterkant. Een gulzige baars pakte dan soms mijn worm, want de hengel bleef natuurlijk gewoon inliggen. Wanneer ik vervolgens bij mijn hengel terugkwam, had de baars zichzelf al vastgebeten. De vreugde was groot! Een paar maanden na mijn eerste vangsten van voorn en baars ving ik een mijn eerste karpertje van wel vijftig centimeter! Ik had nooit gedacht dat er zulke grote vissen in de singel vrij rond zouden zwemmen. Toen ik iets meer geduld kon opbrengen, kreeg ik een werphengel. Je weet wel, zo'n compleet setje met glashengel, spotgoekoop molentje, dikke lijn, blinkertjes en van die roodwitte knijpdoobertjes. Daarmee gingen we vissen op de Vlaardingse Vaart op baars en posjes. Werpand met een schuifloodje en een worm pielden we heel de bodem af. En zo kwam het dat ik onder het toezien van mijn vader een keer



Overal voor in en volop genieten!

dacht dat ik aan de bodem vastzat. Toen ik echter druk op mijn hengel zette, begon de bodem plotseling te zwemmen. Een mooie snoek van wel zesennegentig centimeter had mijn worm gepakt! Na een spannende dril lag de snoek uiteindelijk in het gras. Zelfs mijn vader had nog nooit zo'n grote vis gevangen en ik was uiteraard zo trots als een pauw. Mijn vader trouwens ook! We gingen hierna elke zaterdag vissen en ik leerde heel veel van hem. Mijn vader als leermeester en vismaat tegelijk, wat wilde ik nog meer?

Gewoon vanaf de kant buffels vangen!



Op de middelbare school kreeg ik vriendjes die ook visten en ik struinde met hen toen heel de buurt af. Elke vissoort werd belaagd en mijn fotoboek groeide. We gingen er ook met de fiets op uit en ons jachtterrein werd steeds groter. Ik viste toen minder met mijn vader, ik had ten slotte vismaatjes van mijn eigen leeftijd. Zo gaat dat nu eenmaal als puber.

We hadden ook een abonnement op een hengelsportblad om op de hoogte te blijven van de allerlaatste nieuwtjes en technieken. Jaar na jaar werd ik fanatieker en toen mijn vismaat zijn rijbewijs haalde, struinden we heel Nederland af. Ook in het buitenland werd er gevestigd op onder andere forel, vlagzalm, karpers of meerval. De vissen en de uitdagingen werden steeds groter en mijn algemene kennis groeide met de dag.

Mijn vader, die dit alles in de loop der jaren had zien gebeuren, kon het allemaal niet meer zo volgen. Technieken die hij geleerd had en aan mij had overgedragen, waren inmiddels achterhaald. En wanneer we over vissen spraken en ik mijn nieuwe spulletjes aan hem liet zien, ging dat hem boven zijn pet. Hij viste echter nog steeds achter de dijk. Voor hem was de tijd een beetje stil blijven staan.

We gingen in de loop der tijd echter weer wat vaker samen vissen en ik bracht hem in aanraking met het vissen met levend aas op snoek. Grote snoeken wilde hij wel vangen, maar het gebruik van levende aasvisjes stond hem wat tegen. Zijn vissersbloed won het evenwel van zijn ethische kijk op vissen en we sleepten hele dagen al turend op de dieptemeter met aasvissen

op de Vlietlanden. Zijn eerst metersnoek werd toen al snel een feit.

Toen het vissen met leven daas werd verboden, stapte ik over op het kunstaa-vissen. Eerst werd met pluggen en lepels, maar na in aanraking te zijn gekomen met jerkbaits werden deze kunstaa-sjes al snel hiervoor ingeruild. Ook op snoekbaars werd er gevestigd. In het begin met dode aasvisjes en een pen, later verticaalend met shads. Roofbleien passeerden de revue en al snel werden ook van deze vissoort mooie exemplaren gevangen.

Mijn vader was overal voor te porren en deed met veel enthousiasme overal aan mee. De rollen waren nu echter omgedraaid. Hij leerde veel van mij en ving meerdere nieuwe vissoorten, die hij tot dan toe alleen nog maar uit de boeken kende.

Afgelopen juni zijn we samen vertrokken naar Cobh in Ierland om daar op zeebaars te vissen. Het werd een schitterende ervaring voor ons beiden. We vingden al trollend zeebaars, werpend met shads en zelfs met de dropshot, voor hem weer een nieuwe visteknik. En genieten dat hij deed! Net als ik, toen ik eindelijk samen met hem mee mocht om te vissen.

In januari 2010 wordt mijn vader tachtig jaar, maar is hij nog steeds overal voor in. Als het even kan proberen we daarom elke vrijdag samen te vissen. Zijn hengels staan dan al twee dagen van te voren in de hal te wachten!

Bram Bokkers

De rollen omgedraaid.

